

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY – NOVÉ SMĚRNICE EU – ÚLOHA INŽENÝRA

PUBLIC PROCUREMENTS – NEW EU REGULATION – ROLE OF ENGINEER

Zdeněk Jeřábek, Břetislav Teplý

Příspěvek pojednává o modernizaci politiky EU v nových předpisech o veřejných zakázkách, jejichž transpozice do nového českého zákona je připravována. Zdůrazňuje se kritérium nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou v souvislosti s náklady za celý životní cyklus stavby; odtud plyne nezastupitelná role inženýra a nároky na jeho odbornost, zejména v souvislosti s úlohou optimalizace řešení, kvality a komplexnosti projektu. ■ The topic of the article relates to modernizing the EU policy in the new directives on public procurement and its transposition into the new Czech law in progress. It emphasises the criterion of the best price – quality ratio with regard to the life-cycle costs. The irreplaceable role and expertise of the civil engineer is explained especially in the consequence of optimization, quality and complexity of the project.

Legislativní „smršť“ týkající se veřejných zakázek a trvajících již několik let zdá se vrcholit. Pokusme se to shrnout a přitom se soustředit na stavební zakázky, kritéria pro jejich zadávání, hodnocení a s tím související roli inženýra. Vypsání a posléze uplatnění kritéria při zadávání a hodnocení veřejné zakázky na projekční, inženýrské či stavební práce jsou nepochybně zásadním východiskem ve snaze o zvýšení kvality staveb a optimální alokaci veřejných prostředků.

SOUČASNÁ I NOVĚ PŘIPRAVOVANÁ LEGISLATIVA

Zákon 137/2006 Sb.

Zákon 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách včetně všech dvaceti novel do začátku roku 2014 uvádí dvě základní hodnotící kritéria pro zadání veřejné zakázky:

- a) ekonomická výhodnost nabídky, nebo
- b) nejnižší nabídková cena.

V praxi je výhradně aplikováno jen kritérium nejnižší ceny, což obvykle vede k nedobrym důsledkům – kvalita a trvanlivost stavby či efektivita nákladů nejsou dosahovány (a obvykle ani nejsou vyžadovány). Bylo to ostatně již mnohokrát oprávněně kritizováno (viz stručný přehled [1] takových aktivit nebo také příspěvek [2]).

Bohužel, v poslední době prosazovaná „fundamentalistická“ touha po totální transparentnosti způsobila, že zadavatelé mají obavy z komplikací, které by jim mohlo přinést aplikování kritéria spočívajícího v posouzení ekonomické výhodnosti.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU

Směrnice [3] ze dne 26. února 2014 uvádí již jen jedno kritérium – kritérium ekonomicky nejvýhodnější nabídky; přitom je zdůrazněno hledisko nákladů životního cyklu (Life Cycle Costing – LCC) a nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou. Při zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky stanoví zadavatel vždy dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny. Mohou jimi být zejména nabídková cena, kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, vliv na zaměstnanost osob se zdravotním postižením, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozá-

ruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení. V případě, že na úroveň plnění veřejné zakázky může mít významný dopad kvalita pracovníků zapojených do realizace veřejné zakázky, může být v rámci dílčích hodnotících kritérií zohledněna jejich organizace, kvalifikace a zkušenosti. V článku 68 je mj. uvedeno, že pokud veřejní zadavatelé posuzují náklady podle přístupu vycházejícího z nákladů životního cyklu, uvedou v zadávací dokumentaci metodiku použitou k výpočtu takových nákladů. Taková metodika musí být vypracována na základě vědeckých informací nebo založena na jiných objektivně ověřitelných a nediskriminačních kritériích, je určena pro opakované nebo trvalé použití a má být přístupná všem stranám, které mají zájem. Autorům není známo, že s tvorbou takové obecněji použitelné metodiky bylo již započato; některé související práce již ale byly i u nás publikovány (např. [4] a [5]) a je nutno připomenout, že podrobně se souvislostmi LCC zabývá ISO [6]. Možná to bude jeden z úkolů Akademie veřejného investování, kterou hodlá zřídit Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR)?

Směrnice [3] jsou doplněny obsáhlým zdůvodněním, z kterého vyjímáme: „Výzkum a inovace, včetně eko-inovací a sociálních inovací, patří mezi hlavní hybné síly budoucího růstu a představují jádro strategie Evropa 2020 pro ... využívat zadávání veřejných zakázek za účelem podpory inovací ... propagovat rozvoj evropských přístupů k nákladům životního cyklu, aby se dále posílilo používání veřejných zakázek na podporu udržitelného růstu.“

Proces transpozice směrnic

Byl zahájen proces transpozice směrnic [3] do nového českého zákona o veřejných zakázkách (dle pravidel EU by nový zákon měl být platný nejspíše od 1. 4. 2016). K tomu účelu vydalo MMR věcný záměr a byla ustavena skupina expertů jmenovaná s cílem vytvořit poradní orgán, který by poskytl MMR první zpětnou vazbu k navrhovaným opatřením v oblasti veřejných zakázek a sloužil by jako místo pro předávání podnětů mezi gestorem veřejných zakázek (VZ) a odbornou veřejností (skupina má 19 členů, z toho 15 právníků, předsedou je též právník). V současnosti lze již zaznamenat diskuse o tomto připravovaném zákoně o veřejných zakázkách (ZVZ) – např. [7]; obvykle se ale, bohužel, netýkají problematiky hodnotících kritérií.

Autoři jsou přesvědčeni, že by bylo mj. potřebné se v souvislosti s kritériem nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou (hospodářské výhodnosti nabídky) zaměřit na problematiku nákladů a užitků za celý životní cyklus stavby (čl. 67 a 68 směrnice [3]), kdy významnou roli hraje investorem (resp. uživatelem) požadovaná doba životnosti. Životnost stavebního díla je proto zcela zásadní údaj, ke kterému je nutno vztahovat veškeré náklady spojené s provozem, užíváním a tedy též hodnotit užitek z díla. Toto vše by mělo být součástí „know-how“ inženýra; zdá se, že je nutné urychleně zahájit práce na tvorbě a diseminaci příslušné metodiky LCC. Poznamenejme, že o problematice životnosti konstrukcí je referováno již delší dobu – např. [8]. Samozřejmě je nutno mít na zřeteli fakt, že v současné době je zpravidla zadání VZ pojato tak, že zhotovitel díla je obvykle dotazován pouze

na projektem specifikovaný výkaz výměr, tj. na jakési definované „technické podmínky dodací“, jinými slovy nemůže v takto pojatém zadání postihnout např. metodiku LCC. Dodavatel je v zájmu vítězství v soutěži nad konkurencí povinen odevzdat dílo takové, jak bylo zadáno, čili definované projektantem a zadavatelem. V případě, že toho (právě vzhledem k neodůvodněně nízké ceně) není schopen, neplní vlastně podmínky smluvních ujednání mezi ním a zadavatelem.

Na obr. 1 jsou znázorněny fáze životního cyklu stavby. Je zde patrné, že jejich plánování se odehrává v průběhu projektových prací, jejich aplikace pak v průběhu realizace a následně během celé provozní fáze stavby. Realizace je započata teprve poté, co zdárně skončí zadávací řízení stavby, kdy může dojít vzhledem k tvrdému konkurenčnímu boji a snižování ceny k záměně pojmu „návrhová životnost“ za pojem „záruční lhůta“. Je na vyspělosti zadavatele, veřejného investora, aby si toto úskalí uvědomoval. Samozřejmě je také nutné, aby v průběhu provozní fáze byla prováděna údržba a plánované opravy (což má být vždy předepsáno projektem, ale v praxi se to děje jen zřídka).

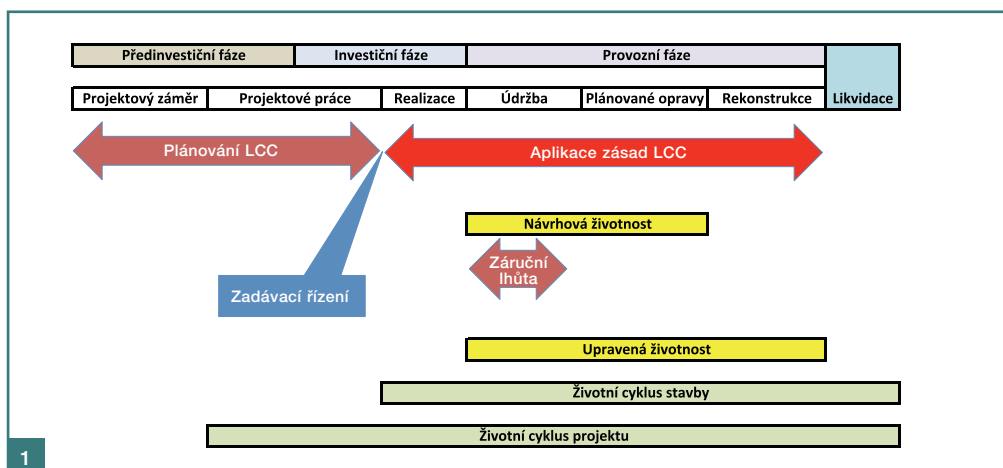
Technická novela zákona 137/2006 Sb.

Pro rok 2015 je ještě připravena technická novela zákona 137/2006 Sb., která má vstoupit v platnost 1. 1. 2015. Ve svém návrhu tato novela mimo jiné přináší s ohledem na směrnici EU [3] ustanovení upravující podmínky pro zadávání stavebních prací tak, že potřeba dodatečných stavebních prací nebo dodatečných služeb bude muset nastat pouze v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat. Dále, při hodnocení nabídek na základě kritéria ekonomicky nejvýhodnější nabídky, bude moci zadavatel jako další dílčí hodnotící kritérium využít i hodnocení organizace a kvalifikace a zkušeností pracovníků.

Věcí čistě vnitrostátní úpravy má být v této novele zrušení povinnosti předložení oponentního odborného vyjádření k odůvodnění významných veřejných zakázek; k tomu bude vytvořen institut státní expertizy (blíže viz [9]). Dojde též k úpravě části zákona týkající se výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek a dále ke zrušení ustanovení o seznamu hodnotitelů. K zadávacím podmínkám nadlimitních veřejných zakázek se má však vyjadřovat autorizovaný architekt, autorizovaný inženýr nebo autorizovaný technik. Vzniká otázka, zda by v takových případech byla rozhodující úloha autorizovaného technika adekvátní/postačující?

V novele, bohužel, zůstala obě základní kritéria, tj. vč. nejnížší ceny – v tomto ohledu tedy směrnice EU [3] zatím není respektována, hledisko nákladů životního cyklu není uvedeno. Dodejme, že kritérium nejnížší ceny je obvykle „obhajováno“ tvrzením, že je to kritérium transparentní, jednoduché, a že jakékoliv kvalitativní podmínky v zadání jiné než cena mohou být označeny za diskriminující a vedou k dalším správním řízením a právním sporům. Zdá se, že tato situace vyhovuje mj. alibistickým tendencím zadavatelů z veřejného sektoru.

Návrh znění této novely byl 3. 7. 2014 rozeslán k připomínkám (se lhůtou 10 dní!) řadě institucí, mj. také ČKAIT;

v Poslanecké sněmovně byl projednáván a schválen dne 12. 12. 2014.

Podle [3], důvod 90, by jednotlivé státy měly mít možnost zakázat nebo omezit použití pouze cenového kritéria při posouzení ekonomicky nejvýhodnější nabídky.

HODNOCENÍ KVALIFIKACE ORGANIZACÍ ZAJÍMAJÍCÍCH SE O ZAKÁZKU

Jak je uvedeno výše, dle směrnice [3], dle nové technické novely a snad též dle chystaného nového ZVZ bude moci zadavatel jako dílčí hodnotící kritérium využít i hodnocení organizace, kvalifikace a zkušeností pracovníků. To mají provádět dle technické novely ZVZ zvláštní komise, diskutuje se [7] též o certifikátech s delší platností; dle [10] ale může být v našem právním systému hodnocení referencí nereálné.

Zde je možná zajímavé připomenout dlouholetou praxi v USA, kde již tzv. Brooks Act z roku 1972 vyžaduje, aby federální státy vybíraly inženýrské a architektonické firmy dle jejich kvalifikace, spíše než dle ceny. Zdůrazňuje se, že cena prací vůbec není hodnocena v první fázi výběru zájemce o zakázku, teprve až v druhé fázi, kdy „sitem“ kvalifikace bylo vybráno jen několik nejlepších uchazečů. Tento proces je znám pod zkratkou QBS (Quality-Based Selection). QBS je v současnosti aplikován ve většině států USA, je prosazován v Kanadě a také v některých státech Evropy nejenom pro projektové a inženýrské práce, ale také pro širší typ VZ – např. pro zakázky typu „design-build“ ale i další. Poznamenejme, že QBS je tedy také v souladu s novou evropskou směrnicí, podle které lze jako dílčí hodnotící kritérium využít i hodnocení organizace, kvalifikace a zkušeností pracovníků (viz výše).

ÚLOHA INŽENÝRA V PROCESU ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Problematika životnosti staveb a nákladů/výnosů za celý životní cyklus staveb by měla být vnímána a diskutována příslušnými institucemi a zejména inženýrskou komunitou.

Jak je již zmíněno výše, v nové směrnici EU [3] se uvádí jen jedno kritérium hodnocení – kritérium ekonomicky nejvýhodnější nabídky a přitom je zdůrazněno hledisko nákladů životního cyklu. Jde o to, aby toto nesporně správné kritérium zůstalo i v našem nově chystaném zákonu také jako jediné (hledisko ceny lze přece zohlednit v dílčích kritériích, třeba i s vyšší vahou); jediné tak lze v budoucnu stavět kvalitně, bez plýtvání (z dlouhodobého hlediska). Doposud se k hodnocení celoživotních nákladů vůbec nepřihlíží, v lepším případě je to považováno za nezvyklou, resp. zbytečně ná-

NOMINACE ČESKÝCH STAVEB NA CENU MIES VAN DER ROHE 2015

Česká komora architektů (ČKA) a vybraní experti nominovali deset nejlepších českých realizací posledních dvou let do prestižní mezinárodní soutěže Mies van der Rohe Award 2015. Nominovány byly budovy veřejné, ale i soukromé.

Bienále soutěžní přehlídky realizovaných staveb pořádá Evropská unie a Nadace Miese van der Roheho v Barceloně od roku 1988. Cílem soutěže je vyzdvihnout přínos evropských architektů, sledovat, jak uplatňují nové koncepty a technologie v praxi, a porovnat kvalitu architektury v jednotlivých evropských státech. Cena zároveň propaguje současnou architekturu a dokáže ji srozumitelnou cestou představit i laické části veřejnosti.

Ze stovek nominací mezinárodní odborná porota vybírá finalisty – kolem třicítky nejlepších evropských staveb, které budou následně představeny v katalogu a na putovní výstavě. Porota zároveň určí jednu stavbu, jež získá Cenu Evropské unie za současnou architekturu – **Mies van der Rohe Award**, a jednu stavbu, které udělí **Zvláštní cenu pro začínající architektky**. Výsledky této prestižní ceny by měly být známy během dubna 2015, k předání cen pak dojde v červnu 2015.

Petr Hájek – Hájek architekti / **Krkonoské centrum environmentální výchovy ve Vrchlabí** (nominovala ČKA, Jana Tichá, Osamu Okamura a Igor Kovačević) fotografie: Benedikt Markel (obr. 1)

Ellement / **Obnova Gahurova prospektu ve Zlíně** (nominovala ČKA a Osamu Okamura) (*Beton TKS 5/2014, str. 26, pozn. redakce*) fotografie: Jitka Ressořová (obr. 2)

ov-a / **Obnova Spolkového domu ve Slavonicích** (nominovala ČKA a Igor Kovačević)

Josef Pleskot – AP Atelier / **Svět techniky v Ostravě** (nominoval Osamu Okamura a Igor Kovačević) (*Beton TKS 1/2015, str. 14, pozn. redakce*) fotografie: Tomáš Souček (obr. 3)

A1 Architects / **A1house** (nominoval Igor Kovačević)

Prokš Píkrýl Architekti / **Zázemí biotopu v Honeticích u Kroměříže** (nominoval Igor Kovačević)

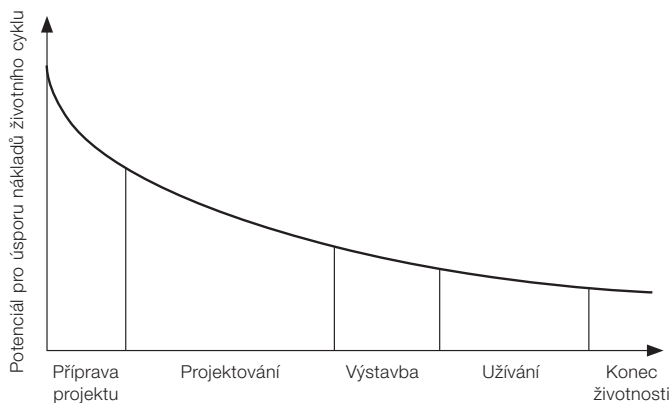
Petr Hájek – Hájek architekti / **Rodinný dům Chameleon v Lipencích** (nominovala Jana Tichá)

HAMR – Martin Rajniš, David Kubík / **Maják a muzeum Jára da Cimrmana** (nominovala Jana Tichá)

Josef Pleskot – AP Atelier / **Vila v Podolí, Procházka ulice** (nominovala Jana Tichá) (*Beton TKS 1/2014, str. 3, pozn. redakce*) fotografie: Tomáš Souček (obr. 4)

FAM Architekti / **Chata u Máchova jezera** (nominovala Jana Tichá)

Zdroj: Tisková zpráva ČKA, 14. listopadu 2014

2

Obr. 1 Fáze životního cyklu stavby ■ Fig. 1 Phases of the project life cycle

Obr. 2 Vliv jednotlivých fází na úspory LCC (dle ISO [6])

■ Fig. 2 Influence of individual phases during the LCC (ISO [6])

ročnou úlohu, tj. komplikaci, zdržení přípravy zakázky, projektu, a tedy také komplikaci při čerpání dotací atd. Dle našeho názoru se ale tomuto trendu nelze vyhýbat a aplikování LCC by mělo být cílem dobrého profesionála. Jedině tak lze zajistit kvalitu ve výstavbě a optimálně alokovat prostředky – jinými slovy: stavět potřebná a účelná díla, s optimální životností, bez nutnosti jejich nákladných oprav či rekonstrukcí brzy po jejich vybudování.

Poslední dobou se při zadávání veřejných zakázek u nás zapomíná na fakt, že se jedná zpravidla o proces související s pořízením stavby, služby nebo zboží (viz čl. 7 až 10 zákona 137/2006 Sb.), jde tedy o proces, kde je nutný odborný přístup. Odborný přístup může poskytnout osoba inženýra – odborníka pro danou oblast. Tato osoba pochopitelně potřebuje podporu také ekonomů a odborníků na právní aspekty zadávacího řízení.

Současně je ale nutno upozornit na to, že užívání kritéria nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou, tj. s hodnocením životního cyklu, nepochybně povede ke zvýšeným nárokům na přípravu zakázek, na vypracování nabídek a jejich vyhodnocování. Posuzování a rozhodování o životnosti staveb a o nákladech celého životního cyklu je vysoce odborná a náročná činnost, vyžadující nemalé inženýrské znalosti a zkušenosti (je o tom zmínka též v [10]), veřejný zadavatel je nemůže na všech úrovních dostatečně ovládat a měl by mít k dispozici vhodný „servis“. Přitom projektová příprava je často rozhodující součástí tohoto procesu. Zde je vhodné připomenout, že pro úspěšné řešení nejlepšího poměru mezi cenou a kvalitou v rámci celého životního cyklu hraje výraznou roli právě projektová dokumentace, která svojí kvalitou zásadním způsobem ovlivňuje životnost díla a dle zahraničních zkušeností může ovlivnit až 85 % nákladů provozních (obr. 2). Náklady na výstavbu a na vypracování projektu jsou přitom jen malým zlomkem nákladů celkových. Je vážnou chybou, když investor při bilancování vztahu užitné hodnoty a ceny nepřihlíží k hledisku životnosti, resp. když šetří na nákladech za projekt (a s tím spojené průzkumné práce).

Je proto nutné neprodleně vypracovat vhodnou metodiku stanovení nákladů životního cyklu, resp. seznámit se s takovou evropskou metodikou (pokud bude vypracována) a zpřístupnit ji zainteresovaným stranám. (**pokračování na str. 6**)

Literatura:

- [1] *Teplý B.* (2013): Žhavé téma: Veřejné zakázky ve stavebnictví. Beton TKS 4/2013, s. 135
- [2] *Teplý B., Jeřábek Z.* (2014): Nový návrh směrnice EU pro veřejné zakázky a úloha inženýra; Materiály pro stavbu 6/14, Vydavatelství Business Media CZ, s. r. o., s. 14–17
- [3] **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek:**
http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2014.094.01.0065.01.CES
- [4] *Schneiderová Heralová R.* (2011): Udržitelné pořizování staveb – ekonomické aspekty. Wolters Kluwer ČR, Praha
- [5] *Teplý B.* (2012): Jak lze chápat ekonomickou výhodnost u veřejné zakázky? Stavebnictví 6-7/2012, s. 48–50
- [6] ISO 15686 – 5 Building Construction – Service-life planning – Part 5: Life-cycle costing (2007, revidováno 2013; 2014 započat převod do české soustavy)
- [7] *Košulič J.* (2014): Komentář k věcnému záměru nového ZVZ, *Stavebnictví* 09/14, s. 56–58
- [8] *Teplý B., Bauer K., Křístek V.* (2000): Problematika rizik a celkových nákladů stavebních objektů, Sborník konference Betonářské dny 2000, ČBZ Pardubice, s. 193–198
- [9] *Novák P.* (2014): Je státní expertiza projev centralizace? *Stavebnictví* 05/14, s. 68–69
- [10] Interview s náměstkem MPO J. Kolibou (2014), *Stavebnictví* 09/14, s. 18–19
- [11] Materiál ŘSD: <http://www.rsd.cz/Organizace-RSD/Externi-poradci>

POHLED DO SOUČASNÉ PRAXE

Často býváme svědky toho, že veřejné zakázky jsou připravovány značně chaoticky, zpožděně. Proces zadávání je řízen nikoliv investorskými organizacemi, jež zhusta po mnoha personálních „uragánech“ nemají potřebné a stabilizované zázemí odborníků, ale výběrová řízení jsou připravována právníckými poradenskými firmami, jejichž honoráře dosahují nebetyčných výší [11]. Bohužel, touha po absolutně transparentním zadávacím řízení nezohledňuje odborné aspekty, které by na dílo měly být kladeny. Setkáváme se s tím, že zadání pro velmi komplexní a rozsáhlé investiční akce, kde se hledají multiprofesní realizátoři s nejvyššími odbornými a referenčními vlastnostmi, vyústí do podání nabídek, kde jediným kritériem je jen cena, jak již bylo výše uvedeno.

Jaké mohou být důsledky nerespektování popsanych zásad? Např. (jak bylo zmíněno již ve [2]) uveďme aktuální případ významné zakázky v ČR – modernizace dálnice D1, kde se diskutovalo o několika variantách. V roce 2013 byla dle zadání ŘSD vypracována „Riziková analýza variantních řešení zvýšení kvality dopravy na dálnici D1“, kdy se srovnávaly čtyři varianty: (1) řešení realizované v současné běžící etapě 1; (2) řešení s fragmentací CB krytu s překrytím novým asfaltovým krytem; (3) rozšíření dálnice na tři pruhy v každém jízdním pásu a (4) tzv. nulová varianta, tj. stávající stav pouze s nezbytnou údržbou vozovky. Jako nejvhodnější bylo analýzou pomocí metody delfského typu vybráno řešení (1). Analýza ale srovnávala „nesrovnatelné“ – zejména varianty (3) a (4) jsou natolik rozdílné ve výsledném užítku a v pravděpodobné délce užívání, že riziková analýza a porovnávání variant bylo zcela samoučelné. Chybělo hodnocení ve vztahu k celé délce technicky a provozně pravděpodobnému životnímu cyklus stavby, mj. také s rozdílnými potřebami nákladů a omezení spojených s objízdými trasami, s nutností rekonstruovat či snášet stávající mos-

ty, a tedy také s tzv. externími náklady (náklady vznikajícími uživateli). Kromě toho při kontrolní návštěvě skupiny europoslanců tito požadovali, aby byla doložena analýza, která by ukázala, že současný postup modernizace dálnice je ekonomicky nejvýhodnější. Taková analýza však k dispozici nebyla (dle zprávy v tisku – MF Dnes 2. 4. 2014). Na tomto příkladu je vidět, že kritériu ekonomicky nejvýhodnějšího řešení se v EU přikládá značný význam, zatímco u nás se k tomu doposud nepřihlíží ani u tak závažných a sledovaných zakázek.

Důsledky podcenění kvality či úplnosti průzkumných a projekčních prací je opět možno ilustrovat na příkladu D1, kdy nedostatečný průzkum podloží vedl v roce 2013 ke sporům a zdržení v zahajování prací na modernizaci. Podobně, při provedení adekvátního průzkumu by při snášení mostů nedošlo k „překvapení z nečekaně“ vysoké kvality betonu, která bourací práce komplikovala; přitom by bylo postačilo několik nenáročných tvrdoměrných zkoušek.

Tuto situaci je možné napravit tím, že se vrátí na svou úroveň úloha odborníka – inženýra, který investičním akcím a celkům rozumí, který v rámci své kompetence bude vybaven jednak citem pro účelné zadání soutěží, ale také smyslem pro korektní a správné vyhodnocení nabídek. Jinými slovy, bylo by vhodné místo jednoduchého automatu na posouzení celkových nabídkových cen (bez praktické možnosti odmítnutí nereálných – spekulativních nabídek) začít více používat technické myšlení, které by mělo zabezpečit nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou stavebních zakázek. Potom také může dojít k účelné a pro celý stát užitečné přípravě a realizaci stavebních děl, která jsou celospolečensky přínosná a účelná. Odtud také plyne smysluplné čerpání finančních zdrojů – jak národních, tak i dotačních titulů EU.

Doplňme ještě, že v poslední době se do povědomí inženýrů dostává systém BIM (informačním modelování budov – bližší viz www.czbim.org); v řadě vyspělých států vzniká v souvislosti se směrnicí [3] snaha používat BIM u veřejných zakázek jako prostředek pro dokladování a monitorování kvality dodávaného díla. Zejména v souvislosti s problematikou životnosti a LCC ale systém zřejmě není doposud dostatečně vybaven.

To vše podtrhuje nezbytnost rozhodující účasti erudovaných odborníků při procesu přípravy, zadávání, hodnocení a provádění stavebních zakázek.

Tento příspěvek vznikl částečně v rámci projektu TAČR TA4030458.

Pozn.: Článek je modifikací a doplněním stejnojmenného příspěvku autorů na konferenci Betonářské dny 2014.

Ing. Zdeněk Jeřábek, CSc., MBA., EUR ING
Infram, a. s.
tel.: 281 940 147
e-mail: jerabek@infram.cz
www.infram.cz

prof. Ing. Břetislav Teplý, CSc., FEng.
Stavební fakulta VUT v Brně
tel.: 541 147 642
e-mail: teply.b@fce.vutbr.cz
www.fce.vutbr.cz

